

8. njedžela po ſwjatej Trojizn.

Mat. 7, 15—23.

Sladaježe ſo ſalſhnyh proſetow, kotiž we wóweżej draſeže i wam pſchińdu; ale ſmutskach ſu woni torhaze wjelki. Na jich plodach dyrbicze wu jich pósnačz. Móže tež ſchtó kicze ſbéracž wot černjow abo ſigi wot wóſtow? Tak kóždy dobrý ſchtom pſchinježe dobre plody; ale ſhnily ſchtom pſchinježe ſte plody. Dobry ſchtom njemože ſte plody pſchinjež, a ſhnily ſchtom njemože dobre plody pſchinjež. Kóždy ſchtom, kotryž dobre plody nje-pſchinjež, budže porubaný a do wohenja czižnjený. Teho dla dyrbicze jich na jich plodach pósnačz. Woni njebudža wſchitzh, kiž ke mni rjeknu: Knježe, Knježe, do njebeſkeho kraleſtwia pſchinjež; ale czi, kiž wolu czinja mojeho Wótza w njebeſzach. Jich wjele budže ke mni rjez na tamnym dnju: Knježe, Knježe, njeižmih my w twojim mjenje wěſchežili? Njeižmih my w twojim mjenje čertow won honili? Njeižmih my w twojim mjenje wjele ſkulcow ſežinili? A tehdy budu ja jim pósnačz: Ja waž nihdý njeižm ſeſnak; džicze prjecz wote mnije wſchitzh, wu ſloſtnizh. Hamjeń.

Pod hołym njebjom Jeſuš ſedžo mózne předowanje pſched ludom džerži. Tam na wjerſchku hory wo Božim kraleſtwje rěči. Boža ſtwórba ma ſ molom jemu ſa pſchirunanie ſlužicž, hdýž tam na ſchtomu a winowe pjeníki poſkuſuj owo plodach, wo kicžach a ſigach rěči. „Móže tež ſchtó kicze ſbéracž wot černjow?” Haj, tež njeplodnych roſtlinow nježe ſemja doſcz. Šchtó je plodnym roſtlinam runy, ſchtó njeplodnym?

S khutnym ſłowom a praschenjom naſch Knjeſ ſwoje předowanje na horje, tole kraſne roſklađenje, ſchtó do Božeho kraleſtwia woprawdże tu w žiwenju ſluscha a na konzu w dokonjenju do jeho dopjelnjenja ſańdže, wobſamknje.